

2010. május 18., kedd

Az EU-politikák fejlesztési célú koherenciája és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepciója

P7_TA(2010)0174

Az Európai Parlament 2010. május 18-i állásfoglalása az EU-politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepcióról (2009/2218(INI))

(2011/C 161 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament, valamint a Bizottság által elfogadott, az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozat ⁽¹⁾ 9. és 35. cikkére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére és különösen 21. cikkének (2) bekezdésére, amely meghatározza az Unió nemzetközi kapcsolatokra vonatkozó elveit és célkitűzéseit, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (Lisszaboni Szerződés) 208. cikkére, amely újból megerősíti, hogy az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (Lisszaboni Szerződés) 7. cikkére, amely újból megerősíti, hogy az EU valamennyi célkitűzését figyelembe véve biztosítja a különböző politikái és tevékenységei összhangját,
- tekintettel az AKCS–EK partnerségi megállapodás (a cotonoui megállapodás) 12. cikkére,
- tekintettel a 2007 decemberében Lisszabonban elfogadott EU–Afrika közös stratégiára,
- tekintettel a Bizottság „Politikák fejlesztési célú koherenciája: A haladás felgyorsítása a millenniumi fejlesztési célok elérése felé” című közleményére (COM(2005)0134 - SEC(2005)0455),
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló első kétéves uniós jelentésre (COM(2007)0545) és a Bizottság kapcsolódó szolgálati munkadokumentumára (SEC(2007)1202),
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Uniónak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexéről” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett közleményére (COM(2007)0072),
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2009. évi uniós jelentésre (COM(2009)0461 végleges) és a Bizottság kapcsolódó szolgálati munkadokumentumára (SEC(2009)1137),
- tekintettel a Bizottság „A politikák fejlesztési célú koherenciája – az egész Unióra kiterjedő megközelítés szakpolitikai keretének kialakítása” című közleményére (COM(2009)0458),
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közleményt kísérő, „A politikák fejlesztési célú koherenciája: Munkaprogram” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)0421 végleges),

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

2010. május 18., kedd

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Tizenkét pontos uniós cselekvési terv a millenniumi fejlesztési célok támogatására” című közleményére (COM(2010)0159),
- tekintettel „A fejlődő országok támogatása a válság kezelésében” című bizottsági közleményre (COM(2009)0160),
- tekintettel a közös halászati politika reformjáról szóló bizottsági zöld könyvre (COM(2009)0163),
- tekintettel a közös halászati politika jövőjéről szóló zöld könyvre vonatkozó 2010. február 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra vonatkozó 2009. április 24-i jogalkotási állásfoglalására és különösen annak I. mellékletére ⁽²⁾,
- tekintettel a mezőgazdaságról és a halászatról szóló 2004. december 21–22-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a haladásnak a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében történő felgyorsításáról szóló 2005. május 24-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a fejlesztési szempontoknak a Tanács döntéshozatalába történő beépítéséről szóló 2006. október 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2006. december 14–15-i elnökségi következtetéseinek 49. pontjára,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2007. november 19–20-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. június 19–20-i elnökségi következtetéseinek 61. pontjára,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2009. május 18-i következtetéseire a fejlődő országoknak a válság leküzdéséhez nyújtott támogatásról,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a segélyhatékonyság működési keretéről szóló 2009. november 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az OECD „A 21. század formálása: A fejlesztési együttműködés hozzájárulása” című 1996. évi stratégiai dokumentumára és „A közös fejlesztési menetrendre irányuló intézkedés” című, 2002. évi OECD miniszteri nyilatkozatra, valamint „A politikák fejlesztési célú koherenciájának építőelemei” című 2008. évi OECD-jelentésre,
- tekintettel a segítségnyújtás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra és az accrai cselekvési programra,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló, az OECD által 2008. június 4-én elfogadott miniszteri nyilatkozatra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0039.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0325.

2010. május 18., kedd

- tekintettel az ENSZ 2000. évi millenniumi nyilatkozatára és a nyolcadik millenniumi fejlesztési célra,
- tekintettel a WTO 2001. novemberi miniszteri értekezletére és a 2002. évi monterreyi konszenzusra,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló 2002-es nemzetközi csúcstalálkozóra és a 2005-ös nemzetközi csúcstalálkozó keretében a Közgyűlés által elfogadott határozatra,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. április 4. és 9. között Prágában megtartott 17. ülésén elfogadott, a cotonoui partnerségi megállapodásnak az AKCS-országokban tapasztalható élelmiszer- és pénzügyi válság megoldásában betöltött szerepéről szóló állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek a Fejlesztési Bizottság jelentésein alapuló következő állásfoglalásaira: az Európai Parlament 2006. március 23-i állásfoglalása a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) fejlesztési hatásáról ⁽²⁾; az Európai Parlament 2007. február 1-jei állásfoglalása a fenntarthatóság szempontjának a fejlesztési együttműködési politikákban való érvényesítéséről ⁽³⁾; az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalása az EU–Afrika kapcsolatok jelenlegi állásáról ⁽⁴⁾; az Európai Parlament 2008. június 17-i állásfoglalása a politikák fejlesztési célú koherenciájáról és az egyes biológiai természeti erőforrások EU általi kiaknázásának a nyugat-afrikai fejlesztésre gyakorolt hatásáról ⁽⁵⁾; az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása az afrikai mezőgazdaság előmozdításáról – Javaslat az afrikai mezőgazdaság fejlesztésére és az élelmezésbiztonságra ⁽⁶⁾; valamint az Európai Parlament 2008. május 22-i állásfoglalása a támogatáshatékonyságról szóló, 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomán követéséről ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésein alapuló következő állásfoglalásaira: az Európai Parlament 2007. május 23-i állásfoglalása az EU „segély a kereskedelemért” programjáról ⁽⁸⁾ és az Európai Parlament 2006. június 1-jei állásfoglalása a kereskedelemről és a szegénységről: kereskedelempolitikák tervezése a kereskedelemnek szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében ⁽⁹⁾,
- tekintettel „A politikák koherenciája a figyelem középpontjában” című 2009. évi CONCORD-jelentésre,
- tekintettel az ActionAid „A fejlődő országoknak nyújtott európai uniós támogatással kapcsolatos politikai (in)koherencia: három országra vonatkozó esettanulmány” című 2003. évi tanulmányára,
- tekintettel a Guido Ashoff által 2006-ban készített, „A politikák fejlesztési célú koherenciájának fokozása: koncepcionális kérdések, intézményi megközelítések és az összehasonlítható adatok alapján levont tanulságok” című tanulmányra,
- tekintettel a Fejlesztéspolitikai Irányítás Európai Központja (ECDPM) 2007. évi, „Az uniós intézményeknek és a tagállamoknak a politikák fejlesztési célú koherenciája előmozdítására irányuló mechanizmusai: végső jelentés” című jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0140/2010),

⁽¹⁾ ACP-EU/100 568/09/fin.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽³⁾ HL C 250. E, 2007.10.25., 77. o.

⁽⁴⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 633. o.

⁽⁵⁾ HL C 286. E, 2009.11.27., 5. o.

⁽⁶⁾ HL C 297. E, 2008.11.20., 201. o.

⁽⁷⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 100. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 291. o.

⁽⁹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

2010. május 18., kedd

- A. mivel az OECD javaslatot tett a politikák fejlesztési célú koherenciája fogalmának alábbiak szerinti meghatározására: „törekvés annak biztosítására, hogy egy kormány fejlesztési politikáinak célkitűzéseit és eredményeit ne ássák alá ugyanazon kormány más, a fejlődő országokat érintő politikái, és hogy ezek a politikák lehetőség szerint támogassák a fejlesztési célkitűzéseket”⁽¹⁾; mivel az Európai Unió kidolgozta a politikák fejlesztési célú koherenciájának koncepcióját, amely az Unió politikái közötti szinergiát hivatott erősíteni, és mivel az ezt célzó szakpolitikai intézkedések hiánya negatívan befolyásolhatja a fejlesztési együttműködés várt eredményét,
- B. mivel az Európai Unió vállalta a politikák fejlesztési célú koherenciájának ösztönzésére irányuló intézkedések meghozatalát, az Európai Tanács 2005-ös következtetéseivel összhangban⁽²⁾,
- C. mivel a politikák összhangja (az egyes külpolitikai területek közötti ellentmondások megelőzése) és a fejlesztési célú koherencia (az a kötelezettség, hogy a fejlődő országokra hatást gyakorló valamennyi uniós politika vegye figyelembe a fejlesztési célkitűzéseket) nem ugyanazt jelenti,
- D. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikke megállapítja, hogy az Unió fejlesztési politikájának elsődleges célja a szegénység mérséklése, valamint idővel annak felszámolása; mivel a politikák fejlesztési célú koherenciája valamennyi szakpolitikán keresztül az Unió fejlesztési együttműködési célkitűzéseire irányul,
- E. mivel egyértelmű következtetések tapasztalhatók az EU kereskedelmi, mezőgazdasági, halászati, éghajlati, szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos, migrációs, pénzügyi, fegyverkezési és nyersanyag-politikájában; és mivel a politikák fejlesztési célú koherenciája az uniós politikák közötti alapvető szinergiák feltárása révén a szegénység csökkenéséhez vezethet,
- F. mivel a politikák fejlesztési célú koherenciáját akadályozó tényezők közé tartozik a politikai támogatás hiánya, a nem egyértelmű megbízások, az elégtelen források, a hatékony ellenőrzési eszközök és mutatók hiánya, valamint az, hogy érdekellentétek esetén a politikák fejlesztési célú koherenciája nem élvez elsőbbséget,
- G. mivel az Unió által a halászati partnerségi megállapodások keretében nyújtott pénzügyi hozzájárulások nem segítettek elő a partnerországok halászati politikáinak konszolidálását, aminek oka nagyrészt a megállapodások végrehajtásának elmaradt nyomon követése, a támogatás kifizetésének lassúsága, illetve esetenként e támogatás fel nem használása,
- H. mivel az első millenniumi fejlesztési cél 2015-re a felére kívánja csökkenteni az éhezők arányát, ugyanakkor még mindig közel egymilliárd ember szenved nap mint nap hiányt az élelmiszerben, miközben a bolygó elegendő élelmet biztosít ahhoz, hogy kielégítse a teljes népesség szükségleteit,
- I. mivel az európai mezőgazdasági termékek kivitelére nyújtott uniós támogatások katasztrofális hatással vannak az élelmiszerbiztonságra és a működő mezőgazdasági ágazat kialakulására a fejlődő országokban,
- J. mivel az EU elkötelezett az ENSZ azon célkitűzésének elérése iránt, miszerint 2015-re a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át kell hivatalos fejlesztési támogatásra fordítani, és mivel az EU egészére vonatkozó ezzel kapcsolatos 2010-es időközi célkitűzés 0,56 %,
- K. mivel az Európai Unió Bíróságának 2008. novemberi határozata szerint az Európai Beruházási Bank (EBB) műveleteinek a fejlődő országokban minden más gazdasági vagy politikai célt megelőzve a fejlesztésnek kell prioritást adniuk,
- L. mivel a válság rámutatott, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás egyedülálló eszközként célozza a legszegényebb országokat, továbbá hogy kiszámíthatóbb és megbízhatóbb módon nyújt fejlesztési célú finanszírozást, mint más pénzmozgások,

(1) „A politikák fejlesztési célú koherenciája: Intézményi megközelítések: Szakmai munkaértekezlet”: az OECD 2003. október 13-án Párizsban megtartott munkaértekezlete.

(2) A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozat az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” 35. cikke (2006/C 46/01).

2010. május 18., kedd

M. mivel számos tanulmány rámutatott arra, hogy körülbelül évi 900 milliárd EUR áramlik ki illegálisan a fejlődő országokból, ami súlyosan veszélyezteti a fejlődő országok adóbevételét, és ennek következtében önálló fejlődésre való képességét,

1. örvendetesnek tartja, hogy a kétéves jelentés alapján a Bizottság, a Tanács és a tagállamok fokozott figyelmet és elkötelezettséget tanúsítanak a politikák fejlesztési célú koherenciája iránt;
2. újból megerősíti saját elkötelezettségét a politikák fejlesztési célú koherenciájának az Unió és a parlamenti munkáján belüli erősítése iránt;
3. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió messze a legnagyobb adományozó a világon (az uniós segélyek összege 2008-ban 49 milliárd euróra emelkedett, ami a GNI 0,40 %-át teszi ki), és hogy a segélyek mennyisége 2010-ben a G8-ak 2005-ös gleneaglesi csúcstalálkozóján tett, az EU GNI-jének 0,56 %-ára vonatkozó közös ígéret teljesítése érdekében várhatóan 69 milliárd euróra nő; rámutat arra, hogy ezzel további 20 milliárd EUR szabadul fel fejlesztési célokra;
4. emlékeztet a kereskedelmet célzó támogatásra vonatkozó uniós stratégia 2007. októberi elfogadására, amelyben kötelezettséget vállaltak a kereskedelemmel kapcsolatos összes uniós támogatásnak 2010-ig évi kétmilliárd euróra történő növelésére (1 milliárd euró a Közösségtől, 1 milliárd euró a tagállamoktól);
5. felhívja a fejlődő országokat, különösen az uniós támogatásokból leginkább részesülőket, hogy biztossítsák a felelősségteljes kormányzást minden közügyben és különösen a kapott támogatások kezelésében, és sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a támogatások átlátható és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;
6. üdvözlöi a politikák fejlesztési célú koherenciájára irányuló 2010–2013-as munkaprogramot mint az uniós intézményeknek és a tagállamoknak szóló iránymutatást, és elismeri, hogy ez korai előrelépő rendszerként szolgálhat a jövőbeli politikai kezdeményezésekre nézve; üdvözlöi továbbá a különböző szakpolitikai területek közötti kapcsolódásokat;
7. emlékeztet az Európai Unió azzal kapcsolatos felelősségére, hogy tekintetbe vegye a fejlődő országok és állampolgáraik érdekeit;
8. úgy ítéli meg, hogy minden külső hatással járó uniós szakpolitikai területet úgy kell kialakítani, hogy elősegítse a szegénység elleni küzdelmet és a millenniumi fejlesztési célok elérését, továbbá az emberi jogok tiszteletben tartását, beleértve a szociális, gazdasági és környezeti jogokat, valamint a nemek közötti egyenlőséget, és hogy ne hasson ezek ellen;
9. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájának lényeges szempontjait figyelembe vegyék a kétoldalú és regionális kereskedelmi megállapodásokban, valamint a szilárdan a szabály alapú WTO-rendszeren alapuló többoldalú kereskedelmi megállapodásokban, és ezzel kapcsolatban sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy aktívan vállaljanak szerepet abban – az összes többi olyan érintett WTO-partnerrel együtt, amely ehhez hozzá tud járulni –, hogy a dohai forduló kiegyensúlyozott, nagyra törő és fejlesztésorientált eredménnyel járjon a nagyon közeli jövőben;
10. kiemeli, hogy az úgynevezett „szingapúri kérdések” – mint a szolgáltatások liberalizációja, a beruházások, a közbeszerzés, a versenyszabályok bevezetése és a szellemi tulajdonjogok erősebb érvényesítése – nem szolgálják a nyolc millenniumi fejlesztési cél elérését;
11. nyomatékosan kéri, hogy az Európai Unió, a tagállamok és az EBB vállaljanak vezető szerepet e tekintetben, és tegyék kevésbé vonzóvá az adóparadicsomokon keresztül történő beruházásokat olyan, a közbeszerzési szerződésekkel és az állami támogatásokkal kapcsolatos rendelkezésekkel, amelyek megakadályozzák, hogy az adóparadicsomban bejegyzett vállalkozások, bankok vagy egyéb intézmények részesülhessenek az állami forrásokból; ennek értelmében kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják ki az EBB külső hitelezési tevékenységeinek féldős felülvizsgálatát arra, hogy konkrétan javítsák a kölcsönök kedvezményezettjeinek értékelésére vonatkozó képességeit, valamint hogy a fejlődő országok előrelépéséről szóló éves jelentések révén biztossítsák, hogy az EBB fejlődő országokban megvalósult beruházásai ténylegesen hozzájárulnak a szegénység felszámolásához;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzék el a harmadik országokkal kötött halászati partnerségi megállapodások átfogó értékelését, hogy az uniós halászati külpolitika teljes egészében összhangba kerüljön az uniós fejlesztési politikával, megerősítve az EU partnerországainak azon képességét, hogy garantálhassák a fenntartható halászatot a saját vizeiken, ami fokozza majd az élelmiszerbiztonságot és a helyi foglalkoztatást az ágazatban;

2010. május 18., kedd

13. emlékeztet arra, hogy az EU harmadik országok halállományaihoz való hozzáférése semmiképpen nem lehet az említett országok részére nyújtott fejlesztési segély feltétele;
14. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a szociális záradékokon túl az emberi jogokra vonatkozó záradékokat is vegyen fel minden halászati partnerségről szóló megállapodásba, ami lehetőséget nyújt az Európai Unió számára, hogy megfelelő intézkedéseket fogantosszon, amennyiben az Unióval halászati partnerségi megállapodást kötő harmadik országok bizonyítottan megsértik az emberi jogokat;
15. emlékeztet arra, hogy a világ szegény lakosságának 75 %-a vidéki területeken él, de a hivatalos fejlesztési támogatásnak csupán 4 %-át fordítják a mezőgazdaságra; ennél fogva felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a fejlődő országokat, hogy fejlesztési menetrendjeikben sorolják első helyre a mezőgazdaság kérdését;
16. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a főként adóelkerülésre szolgáló pénzügyi intézmények negatív hatást gyakorolnak a harmadik országok fejlődésére; kéri a Bizottságot, hogy fokozza az adóigazgatás terén folytatott együttműködést, különösen a 2009. április 24-i jogalkotási javaslata (A6-0244/2009) 1. mellékletében felsorolt országokkal, amelyek európai fejlesztési támogatásokból részesülnek;
17. üdvözli azt az ajánlást, amelyet a Tanács 2008. május 14-i ülésén elfogadott következtetése tartalmaznak, és amely célja egy jó adóügyi igazgatásra vonatkozó záradék felvétele a kereskedelmi megállapodásokba, mivel ez jelenti az első lépést az adóelkerülés és adócsalást ösztönző adóügyi rendelkezések és gyakorlatok elleni küzdelemben; kéri a Bizottságot, hogy azonnal emeljen be egy ilyen jellegű záradékot a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokról folytatott tárgyalásainak témái közé;
18. felhívja a Bizottságot és az AKCS-országokat, hogy folytassák a párbeszédet a migrációról a körkörös migráció elvének megerősítése és annak körkörös vízumok általi elősegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy az emberi jogok tiszteletben tartását és az AKCS-országok állampolgáraival való egyenlő elbánást a migrációigazgatás Európa általi kiszervezésével összefüggésben súlyosan sértik a tranzitországokkal kötött kétoldalú visszafogadási megállapodások, amelyek nem szavatolják a migránsok jogainak tiszteletben tartását, és amelyek biztonságukat és életüket veszélyeztető „lépcsőzetes” visszafogadásokat eredményezhetnek;
19. utasítja a Bizottságot, hogy sürgősen jusson átfogó megállapodásra a megtakarításokból származó jövedelmek adózására vonatkozó irányelv módosítására irányuló javaslatról, mindenekelőtt a fent említett jogalkotási javaslat 1. mellékletében felsorolt, európai fejlesztési támogatásokból részesülő országok tekintetében;
20. hangsúlyozza, hogy az Európai Fejlesztési Alapot – az uniós fejlesztési együttműködés legfőbb finanszírozási eszközét – be kell vonni a politikák fejlesztési célú koherenciája keretébe; megerősíti, hogy támogatja az Európai Fejlesztési Alap költségvetésbe történő teljes bevonását a demokratikus parlamentáris ellenőrzés és végrehajtásának átláthatósága céljából, különös tekintettel a konkrét mechanizmusokat (pl. az EU-Afrika stratégia esetében) létrehozó uniós fejlesztési politikák végrehajtásának növekvő fontosságára;
21. felszólítja a Bizottságot, hogy ne csupán a gazdasági növekedéssel kapcsolatos célkitűzéseket kövesse nyomon, hanem fordítson különös figyelmet az egyes fejlődő országokon belül és világszinten is a jövedelmek eloszlásában tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentésére; különös figyelmet kell fordítani a fenntartható önfejlesztés részvételi eljárásainak olyan egyesülési formákon keresztül történő fokozására, mint a szövetkezetek és a PRA-módszerek („részvételen alapuló mérlegelés és cselekvés”), amelyek – mivel a helyi közösségek egyetértésén és részvételén alapulnak – hatékonyabb és tartósabb hatású szervezeti modelleket biztosítanak, előmozdítva a szociális gazdaság fejlődésben betöltött szerepét;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a fejlesztési segélyre irányuló olyan intézkedéseket, amelyek – a pénzügyi válság hatásainak figyelembevételével – megelőzhetik a bizonytalanság és a konfliktusok fokozódását, a világméretű politikai és gazdasági instabilitást, és a kényszerű migráció („éhség-menekültek”) növekedését;
23. felszólítja a fejlődő országokat, hogy biztosítsák az alapvető közszolgáltatásokat és biztosítsák a földhöz való hozzáférést, beleértve a kis területen gazdálkodóknak nyújtott hitelek is, az élelmiszerbiztonság és a szegénység elleni küzdelem érdekében, melynek révén csökkenthető a földterületek koncentrációja és az erőforrások spekulatív célokból történő, az ökoszisztémák pusztulásával járó túlzott kihasználása, és kéri a Bizottságot a fent említett szakpolitikák támogatására;

2010. május 18., kedd

24. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a gazdag és a szegény országok közötti digitális szakadék hatását, különös figyelmet fordítva az információtechnológiából eredő kockázatokra, amelyek táplálják a megkülönböztetést, mivel azokat szorítják háttérbe, akik társadalmi, gazdasági vagy politikai okok miatt nem férnek hozzá azokhoz az új termékekhez, amelyek az új informatikai forradalom mozgatórugói;
25. egyértelmű megbízatást kér a politikák fejlesztési célú koherenciájának értékelése céljából, valamint világos és pontos operatív célokat, és az e feladat végrehajtásához szükséges részletes eljárások meghatározását;
26. kiemeli, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciáját mindenképpen hosszú távú törekvésnek kell tekinteni, hogy ehhez tartós támogatást lehessen biztosítani; hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokat érő negatív hatások elkerülése érdekében a politikák értékelését időben kell elvégezni; e célból kéri a magán-szektor európai és nem európai szereplőinek tevékenységei által kiváltott hatás vizsgálatát, különös figyelmet fordítva a multinacionális vállalatokra;
27. felszólít arra, hogy összehasonlító elemzés keretében értékeljék az Európán kívüli együttműködési és támogatási politikák megközelítésmódját, módszertanát és eredményeit, valamint a nemzetközi együttműködés megfelelő szintjeit, különös figyelmet fordítva Kína afrikai beavatkozására;
28. hangsúlyozza, hogy a Tanács határozata, melynek értelmében 2009-ben a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos feladat elvégzéséhez öt általános területre kell összpontosítani, nem helyettesítheti az alábbi 12 hagyományos szakpolitikai terület ellenőrzését: kereskedelem, környezetvédelem, éghajlatváltozás, biztonság, mezőgazdaság, kétoldalú halászati megállapodások, szociálpolitikák (foglalkoztatás), migráció, kutatás/innováció, információtechnológiák, közlekedés és energia; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy azonosítsa az inkoherenciákat minden olyan esetben, amikor az európai szakpolitikák negatívan hatnak a fejlődésre, és ezzel kapcsolatban tegyen megoldási javaslatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre mechanizmusokat az olyan új politikai területek (pl. nyersanyagok) bevonására, amelyek nem illeszthetők be megfelelően a meglévő 12 területbe;
29. emlékeztet azon kulcsfontosságú nemzetközi kötelezettségvállalásaira, melyek értelmében 2015-re a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át hivatalos fejlesztési támogatásra fordítják, és amely kizárólag a szegénység felszámolására használható fel; aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” megközelítés csökkentheti az Unió hivatalos fejlesztési támogatásának a szegénység felszámolásához való hozzájárulását; hasonlóképpen aggasztja, hogy a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” megközelítés révén összegyűjtött pénzeszközök nem tartalmazzák jogi kötelezettséget a szegénység felszámolására vagy a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez való hozzájárulásra nézve;
30. aggodalommal állapítja meg, hogy a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” megközelítés keretében folytatott következetlen politikák miatti, a fejlődő országokból az EU-ba irányuló tőkeáramlásról nem történik említés, és hogy nem veszik figyelembe a fejlődő országoknak a tisztességtelen adóverseny és az illegális tőkeáramlás révén okozott károkat;
31. aggódik amiatt, hogy a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” megközelítés csak az EU-ból a déli irányba áramló tőkére összpontosít, és figyelmen kívül hagyja a délről az EU-ba áramló tőkét, ami félrevezető képet ad a pénzmozgások irányáról;
32. kéri a Bizottságot, hogy pontosítsa tovább az egész Unióra kiterjedő megközelítést és annak az EU fejlesztési politikájára gyakorolt hatását; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ezt a megközelítést be lehet-e építeni a következő pénzügyi tervbe;
33. felszólítja az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának európai tagjait, hogy utasítsanak el minden, a hivatalos fejlesztési támogatás meghatározásának kiszélesítésére irányuló kísérletet, beleértve a nemrégiben az Európai Bizottság által javasolt, az „Unió egésze” és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” megközelítéseket, valamint az olyan nem segélyjellegű tételeket, mint amilyenek a pénzmozgások, a katonai kiadások, az adósságtörlesztés – különösen az exporthitelekbeől származó adósságok eltörlése –, valamint az Európában a diákokra és menekültekre elköltött pénz;
34. elismeri, hogy a hivatalos fejlesztési támogatással kapcsolatos kötelezettségvállalások teljesítése elengedhetetlen, de még az sem elégséges a sürgős fejlesztési kérdések kezeléséhez, és újólág megismétli a Bizottsághoz intézett azon felhívását, hogy sürgősen határozza meg a fejlesztési finanszírozás további innovatív forrásait, és nyújtson be javaslatokat egy, a nemzetközi pénzügyi ügyleteket terhelő adónem bevezetésére olyan további források előteremtése érdekében, amelyek a válság legrosszabb következményeinek leküzdését, és a millenniumi fejlesztési célok felé való további előrelépést szolgálják;

2010. május 18., kedd

35. nyomatékosan emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hivatalos fejlesztési támogatásnak továbbra is a szegénység felszámolására irányuló európai fejlesztési együttműködési politika gerincét kell képeznie; ennélfogva hangsúlyozza, hogy ha széles körben kívánják előmozdítani a fejlesztési finanszírozás innovatív forrásait, akkor azoknak kiegészítő jellegűeknek kell lenniük, azokat a szegények javát szolgáló tevékenység keretében kell felhasználni, és semmilyen módon nem helyettesíthetik a hivatalos fejlesztési támogatást;
36. attól tart, hogy a legtöbb fejlődő országban a millenniumi fejlesztési célok nagy részét 2015-ig nem fogják teljesíteni; ennélfogva sürgeti a tagállamokat, hogy érjék el közös céljukat, és kezdjék el kötelező erejű jogszabályok kidolgozását, valamint adjanak ki éves menetrendeket az általuk tett ígéretek teljesítése érdekében; e tekintetben üdvözli az Egyesült Királyság kormánya által 2010 januárjában ismertetett „nemzetközi fejlesztési törvénytervezetet”;
37. emlékeztet arra, hogy az uniós intézményi kerettel összhangban javasolja egy, a politikák fejlesztési célú koherenciájával foglalkozó állandó előadó kijelölését, akinek megbízatása kiterjed a nyomon követésre, valamint a Fejlesztési Bizottságnak az uniós politikák terén tapasztalható inkoherenciákról való tájékoztatására;
38. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon szisztematikus, egyértelmű viszonyítási pontokat és rendszeresen frissített mutatókat – például a fenntartható fejlődés mutatóit – a politikák fejlesztési célú koherenciájának méréséhez, valamint hogy fokozza az átláthatóságot az Európai Parlament, a segély kedvezményezett országai, valamint a civil társadalom felé;
39. felszólítja a fejlődő országokat, hogy dolgozzanak ki a politikák fejlesztési célú koherenciájának mérésére szolgáló, az EU általános mutatóinak megfelelő, országspecifikus mutatókat a tényleges szükségletek és a fejlődés szempontjából elért eredmények felmérése érdekében;
40. arra az álláspontra helyezkedik, hogy amennyiben az EU fejlesztési politikáján belüli tevékenységek és intézkedések során nem tartják be a Lisszaboni Szerződés 208. cikkében és az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megállapított, az Unió külső tevékenységére vonatkozó alapelveket és célkitűzéseket, az kötelezettségességnek minősül, amely miatt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 265. cikke értelmében eljárás indítható az Európai Unió Bírósága előtt;
41. hangsúlyozza a kereskedelmi és a fejlesztési politikák közötti koherencia fontosságát a jobb fejlesztés és a kézzelfogható végrehajtás szempontjából, és e tekintetben üdvözli az EU 2009. évi jelentését a politikák fejlesztési célú koherenciájáról (COM(2009)0461);
42. ismételten hangsúlyozza a kereskedelempolitika és más (környezetvédelmi és szociális) szakpolitikák közötti koherencia szükségességét, különösen azon kereskedelmi megállapodások tekintetében, amelyek ösztönzőket tartalmaznak a bioüzemanyagok előállítására a fejlődő országokban;
43. ismételten kiemeli a kereskedelmi és fejlesztési politikák közötti koherencia fontosságát, és hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi megállapodások fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezeteinek végrehajtása révén az Európai Bizottság lehetőséget kap a felelősségteljes kormányzás és az alapvető európai értékek alkalmazásának előmozdítására;
44. úgy véli, hogy a tejporra és más tejtermékekre vonatkozó, lényegében az európai agrárágazatot a fejlődő országok szegényebb mezőgazdasági termelőinek kárára támogató exporttámogatás visszaállítására irányuló uniós döntés durván sérti a politikák fejlesztési célú koherenciájának fő alapelveit, és felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy haladéktalanul vonják vissza ezt a döntést;
45. felszólít arra, hogy szüntessék meg az exporttámogatásokat; e tekintetben emlékeztet a Dohában 2001-ben a WTO valamennyi tagja által tett azon kötelezettségvállalásra, melynek értelmében lezárják a tárgyalások fejlesztési fordulóját, amelynek célja a kereskedelmi rendszerben tapasztalható egyensúlyhiány orvoslása, valamint a kereskedelemnek a fejlődés szolgálatába állítása, hozzájárulva a szegénység felszámolásához és a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a Kereskedelmi Főigazgatóság koherens megbízással rendelkezzen a kereskedelmi tárgyalások lefolytatására, vegye kellőképpen figyelembe azokat az előfeltételeket, amelyek mellett a Parlament hozzájárulását adja a kereskedelmi megállapodások megkötéséhez;

2010. május 18., kedd

47. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon meg minden lehetséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy míg a cukorjegyzőkönyv lejár és az uniós cukorrendszer reformja életbe nem lép, óvja érintett partnereit az időszakos piaci megrázkódtatásokkal szemben;
48. javasolja a vámtarifák csökkentésére szolgáló, meglévő uniós eszközök – mint például az általános preferenciarendszer (GSP) és az általános preferenciarendszer plusz (GSP+) rendszerek, és a szabadkereskedelmi megállapodásokban és gazdasági partnerségi megállapodásokban szereplő fejezetek – továbbfejlesztését, valamint hogy folytassák a nemzetközileg elfogadott munkaügyi és környezetvédelmi előírások beépítését ezen eszközökbe;
49. ismét felszólítja a Bizottságot, hogy teljes körűen használja fel a GSP és GSP+ mechanizmusokat a fejlődő országokban az intézményi kapacitás kiépítésére, hogy azok fokozni tudják saját belső koherenciájukat a fejlesztési stratégiák kidolgozása során;
50. hangsúlyozza, hogy a munkaügyi szervezetek és a szakszervezetek rendszeres konzultációja a szociális és környezetvédelmi normák EU-n kívüli országokban történő végrehajtásáról – különösen a gazdasági partnerségi megállapodások megkötése vagy a GSP+ megadása előtt – nagyobb koherenciát biztosítana a fejlődő országok fenntartható fejlődését szolgáló kereskedelempolitikák terén;
51. elismeri, hogy a Bizottság a kereskedelemösztönző támogatásról szóló 2009-es nyomon követési jelentése (COM(2009)0160 végleges, 30. o.) szerint az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országok iránt tett kereskedelemösztönző kötelezettségvállalásai a 2005. évi 2 975 millió euróról 2007-ben 2 097 millió euróra estek vissza, és az AKCS részesedése az EU teljes kereskedelemösztönző kötelezettségvállalásából 50 %-ról 36 %-ra csökkent ugyanebben az időszakban, és ez nem felel meg azoknak az előzetes ígéreteknek, hogy előnyben részesítik majd a szegénység megszüntetését és a fejlesztést;
52. ezzel összefüggésben üdvözli a fejlődő országokkal folytatott kereskedelem terén EU- és WTO-szinten létező összes kezdeményezést, különösen a „Mindent, csak fegyvert nem” (EBA) kezdeményezést, a GSP és a GSP+ rendszert, az összes hatályos európai partnerségi megállapodásban meglévő aszimmetriát és átmeneti időszakot, valamint a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó 2010–2011. évi munkaprogramot (Aid-for-Trade Work Programme), és szorgalmazza ez utóbbi felülvizsgálatát annak érdekében, hogy erőteljesebben támogassa a fenntartható növekedést;
53. elismeri, hogy az EU GSP+ rendszere fontos szerepet játszhat a felelősségteljes kormányzás és a fenntartható fejlődés ösztönzésében a fejlődő országokban, és bátorítja a Bizottságot, hogy biztosítsa ezen eszköz eredményességét, valamint az ILO- és az ENSZ-egyezmények megfelelő gyakorlati végrehajtását;
54. újból kijelenti, hogy az Európai Uniónak támogatnia kellene azokat a fejlődő országokat, amelyek a TRIPS-megállapodásba beépített rugalmas megoldásokat alkalmazzák annak érdekében, hogy elérhető áron biztosíthassák a gyógyszereket belföldi közegészségügyi programjaik keretében;
55. üdvözli a gazdasági partnerségi megállapodásokba foglalt, élelmezésbiztonságra vonatkozó védzárakat, és bátorítja a Bizottságot, hogy biztosítsa annak eredményes végrehajtását;
56. sajnálatát fejezi ki a CARIFORUM–EK gazdasági partnerségi megállapodásba és az Andok Közösség és Közép-Amerika országaival folytatott tárgyalások alatt álló megállapodásokba foglalt TRIPS+-rendelkezések miatt, mert ezek akadályozzák az alapvető gyógyszerekhez való hozzáférést;
57. sürgeti a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások során ne alkalmazza többé a jelenlegi TRIPS-plusz megközelítést a gyógyszerekkel kapcsolatban, hogy a fejlődő országok hazai közegészségügyi programok keretében megfizethető áron biztosíthassák a gyógyszereket;
58. hangsúlyozza, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folytatott tárgyalások során megállapított, a határokon átnyúló ellenőrzésekre, valamint az áruk lefoglalására irányuló hatáskör megerősítésére vonatkozó egyetlen intézkedés sem sértheti a legális, megfizethető és biztonságos gyógyszerekhez való általános hozzáférést;
59. aggódik az uniós tagállamok vámhatóságainál nemrégiben megtörtént esetek miatt, amikor európai kikötőkben és repülőtereken tranzitban lévő generikus gyógyszereket foglaltak le, és hangsúlyozza, hogy ez a hozzáállás aláássza a WTO gyógyszerekhez való hozzáférésről szóló nyilatkozatát; kéri az érintett tagállamokat, hogy haladéktalanul vessenek véget ennek a gyakorlatnak; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a Parlamentet arról, hogy a jelenleg tárgyalás alatt álló ACTA-megállapodás ne akadályozza meg a fejlődő országok gyógyszerekhez való hozzáférést;

2010. május 18., kedd

60. úgy véli, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kihívást strukturális reformokon keresztül kell kezelni, és felszólít egy, a politikai tervezés és döntéshozatal minden szempontjára – beleértve a kereskedelmet, mezőgazdaságot, élelmiszerbiztonságot stb. – kiterjedő, szisztematikus éghajlat-változási kockázatelemzésre; kéri, hogy ezen elemzés eredményét használják fel egyértelmű és egységes országstratégiai és regionális stratégiai dokumentumok elkészítéséhez, valamint az összes fejlesztési program és projekt kidolgozásakor is;
61. üdvözli a Bizottság azon közelmúltbeli észrevételeit, amelyek szerint újra át kívánja tekinteni az 1383/2003/EK rendeletet, amely nem kívánt következményekkel járt a fejlődő országokba szállított genetikai győgszerszállítmányok EU-n keresztüli áthaladása tekintetében;
62. úgy véli, hogy a HIV/AIDS-gyógyszerekre vonatkozó UNITAID szabadalmi kerethez hasonló kezdeményezések koherenciát hozhatnak az EU egészségügygel és szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos politikáiba;
63. üdvözli, hogy a Bizottság támogatja azokat a javaslatokat, amelyek arra irányulnak, hogy elősegítsék az őslakos közösségeket abban, hogy kiaknázzák és hasznukra fordítsák hagyományos tudásukat és genetikai erőforrásaikat;
64. üdvözli a Bizottság azon észrevételeit, hogy az EU a hasonlóan gondolkodó országokkal együtt csökkenthetné a környezetbarát árukra kivetett vámokat, amennyiben nem sikerül megállapodást elérni a WTO-n belül;
65. támogatja a Bizottságot a technológia – konkrétan az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjából alapvető fontosságú alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozásra rugalmasan reagáló technológia – fejlődő országoknak történő átadásának megkönnyítésében;
66. elismeri a fejlődő országokba irányuló hazautalások gazdasági jelentőségét, de hangsúlyozza, hogy a kétoldalú kereskedelmi megállapodások végrehajtása során kezelni kell az „agvelszívás” problémáját, különösen az egészségügyi ágazatban;
67. kiemeli azt a munkát, amelyet számos civil társadalmi szervezet az uniós multinacionális vállalatok fejlődő országokban elkövetett adóelkerülésével kapcsolatban végzett, és kéri a Bizottságot, hogy a jövőbeli tárgyalásokon vegyék figyelembe e szervezetek ajánlásait;
68. örvendetesnek tartja a Bizottságon belüli, a politikák fejlesztési célú koherenciájának fokozására irányuló mechanizmusokat, azaz a szolgálatközi konzultációs rendszert, a hatásvizsgálati eljárást, a fenntarthatósági hatásvizsgálatot és a Szolgálatközi Minőség-támogató Csoportot, és – adott esetben – a stratégiai környezetvédelmi értékelést; ugyanakkor azt kérdezi, hogy a Fejlesztési Főigazgatóság milyen kritériumokat alkalmazott, amikor az inkoherens politikai kezdeményezések érvénytelenítéséről határozott, és nagyobb átláthatóságot kér a szolgálatközi konzultációk eredménye tekintetében; kéri, hogy a hatásvizsgálatok keretében gyűjtött információkat érthetőbb formában bocsássák az Európai Parlament rendelkezésére, valamint, hogy szorosabban vonják be az Európai Parlamentet, a nemzeti parlamenteket és a fejlődő országok parlamentjeit e mechanizmusokba;
69. kéri, hogy a kereskedelemösztönző támogatási stratégia valamennyi fejlődő ország javát szolgálja, és ne csak azokat, amelyek beleegyeznek piacaik nagyobb fokú liberalizációjába; kéri a Bizottságot, hogy a kereskedelmi tárgyalások során – különösen a gazdasági partnerségi megállapodásokkal összefüggésben – ne kényszerítse a fejlődő országokra akaratuk ellenére a szingapúri kérdésekről és a pénzügyi szolgáltatásokról szóló tárgyalási fejezetek megnyitását, illetve hogy csak akkor kössön ilyen típusú megállapodásokat, ha ezek az országok először megfelelő nemzeti szabályozási és felügyeleti keretrendszert alakítottak ki;
70. kéri a Bizottságot, hogy módszeresen foglaljanak bele az Európai Unió által tárgyalt kereskedelmi megállapodásokba jogilag kötelező erejű szociális és környezetvédelmi normákat, a fejlődést szolgáló kereskedelem célkitűzésének előmozdítása érdekében;
71. kéri a Bizottságot, hogy korábban kezdje el a hatásvizsgálatokat, azaz még mielőtt a politikai kezdeményezések kialakításának folyamata már túlzottan előrehaladna, valamint hogy a hatásvizsgálatokat bizonyítékokon alapuló, már meglévő vagy kifejezetten e célból elkészített tanulmányokra építse, és hogy azokba szisztematikusán építsen be szociális, környezetvédelmi és emberi jogi dimenziókat, mivel a várható események elemzése a leghasznosabb és leghatékonyabb az adathiány és a politikák fejlesztési célú koherenciája mérésének bonyolult volta miatt; kéri a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatok eredményeit – a nyomon követésre vonatkozó javaslatokkal együtt – foglalja bele a fejlesztési együttműködési eszköz (DCI) regionális és országstratégiai dokumentumaiba;

2010. május 18., kedd

72. aggályát fejezi ki amiatt, hogy a 2009-ben a Bizottság által elvégzett 82 hatásvizsgálatból csak egyet szenteltek a fejlesztésnek; hangsúlyozza, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos teljesítmény mérése tekintetében szisztematikus megközelítést kell alkalmazni; ennél fogva felszólítja a Bizottságot, hogy a Fejlesztési Főigazgatóság keretében működő, jövőtervezéssel és politikai koherenciával foglalkozó osztálynak biztosítson központi szerepet a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos megfontolások megerősítése terén;
73. felhívja a Bizottságot, hogy vonja be az Európai Parlamentet a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos bizottsági jelentés elkészítésének folyamatába, például a kérdőívek és a jobb időzítés tekintetében, továbbá a Parlament saját kezdeményezésű jelentéseinek figyelembevétele révén;
74. kéri a Bizottságot, hogy vonja be munkájába az EU-küldöttségeket azáltal, hogy az egyes küldöttségekben a politikák fejlesztési célú koherenciájáért felelős kapcsolattartókat jelöl ki az EU politikája által partnerországok szintjén kifejtett hatás ellenőrzése érdekében; kéri, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája képezze részét a személyzet képzésének; felszólítja a Bizottságot, hogy évente adja ki az uniós küldöttségek által lefolytatott helyszíni konzultációk eredményeit; e célból felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson a küldöttségek számára elegendő kapacitást ahhoz, hogy széles körben konzultálhassanak a helyi önkormányzatokkal, parlamentekkel, valamint hogy garantálja a nem állami szereplők és a civil társadalom aktív részvételének lehetőségét a politikák fejlesztési célú koherenciájának kérdése tekintetében;
75. javasolja, hogy az Európai Bizottság személyzetének és a tanácsi küldöttségeknek a politikák fejlesztési célú koherenciája által érintett területen dolgozó tagjai részesüljenek az e politikai célkitűzéssel kapcsolatos tudatosságuk fokozására irányuló képzésben;
76. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson kizárólagos hatáskört a fejlesztési biztos számára az országoknak juttatott támogatások, az országos, regionális és tematikus stratégiai dokumentumok, a nemzeti és többéves indikatív programok, az éves cselekvési programok, valamint a segélyeknek az összes fejlődő országban történő végrehajtása tekintetében, a főképviselővel és a humanitárius segélyekkel foglalkozó biztossal szoros együttműködésben, hogy a bizottsági testületben és a Tanácsban elkerüljék az inkohérens megközelítéseket;
77. felszólítja a tagállamokat és nemzeti parlamentjeiket, hogy kötelező menetrendeket tartalmazó, egyedi munkaprogram révén mozdítsák elő a politikák fejlesztési célú koherenciáját annak érdekében, hogy javítsák a politikák fejlesztési célú koherenciájára irányuló európai munkaprogramot a segélyekkel kapcsolatos erőfeszítésekkel együtt, miközben biztosítják, hogy az említett menetrend ne legyen ellentétes a partnerországok fejlesztési stratégiáival;
78. javasolja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciáját vonják be a fejlesztési együttműködési eszköz (DCI) félidős értékelésébe, különösen a vonatkozó tematikus programokba;
79. javasolja a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos konkrét kötelezettségvállalásoknak az elnökség valamennyi munkaprogramjába történő beépítését;
80. javasolja, hogy a Tanács fejlessze a politikák fejlesztési célú koherenciájának fokozására vonatkozó, meglévő struktúrák működését például azáltal, hogy a munkacsoportok számára több közös értekezletet rendeznek, valamint hogy a munkaprogramot elérhetővé teszik a nyilvánosság számára;
81. javasolja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájáról két évente készüljön európai parlamenti jelentés; javasolja valamennyi bizottságának, hogy készítsenek jelentéseket a rájuk vonatkozó fejlesztési kilátásokról;
82. hangsúlyozza az Európai Parlamenten belül a bizottságközi együttműködés jelentőségét; e célból azt javasolja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos érzékeny kérdések valamely bizottság általi megvitatásakor szorosan vonják be a többi érintett bizottságot is, továbbá hogy amikor valamely bizottság szakértői meghallgatást tart egy, a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos érzékeny kérdéssel kapcsolatban, a többi érintett bizottság is vegyen részt a meghallgatás megszervezésében;
83. kéri, hogy intézményi szinten pontosítsák a Bizottság politikai koherenciáról szóló közleményét (COM(2009)0458) a fejlődő országokkal a politikák fejlesztési célú koherenciájának kérdésében folytatott megerősített partnerség és párbeszéd tekintetében; szeretné megtudni, hogy ez a megerősített partnerség magában foglal-e egy olyan mechanizmust is, amelynek célja, hogy tanácsot adjon a fejlődő országok számára a tekintetben, hogy mit tudnak saját maguk megtenni a politikák fejlesztési célú koherenciájának előmozdítására, valamint felölel-e egy, az országos szintű kapacitásépítésre irányuló tervet a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatos értékelések elvégzése céljából;
84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.